

บันทึก

เรื่อง การอนุมัติของคณะรัฐมนตรีให้การรถไฟแห่งประเทศไทย

โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจัดสรรให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของการรถไฟผู้เข้าซื้อ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ สร.๐๒๐๓/๑๙๒๗๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๙ ความว่า กระทรวงคมนาคมได้ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติให้การรถไฟแห่งประเทศไทยโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่นำมาจัดสรรให้แก่ผู้เข้าซื้อซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานของการรถไฟฯ จำนวน ๑๓๑ แปลง ซึ่งผู้เข้าซื้อได้ชำระเงินค่าเช่าซื้อไว้ครบถ้วนแล้ว กับขออนุมัติในหลักการให้การรถไฟฯ โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจัดสรรให้แก่ผู้เข้าซื้อซึ่งชำระเงินค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้วโดยไม่ต้องเสนอขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเป็นคราวๆ ต่อไปด้วย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามคำสั่งของรองนายกรัฐมนตรีก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีว่า จะดำเนินการตามคำขอของกระทรวงคมนาคมดังกล่าวข้างต้นได้หรือไม่อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหานี้ และฟังคำชี้แจงของผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทยประกอบแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและอนุมัติให้การรถไฟแห่งประเทศไทยจัดซื้อที่ดินเพื่อนำมาจัดสรรให้แก่ผู้ปฏิบัติของการรถไฟฯ ได้เข้าซื้อ โดยใช้เงินกองทุนสงเคราะห์สำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานของการรถไฟฯ ได้ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และการรถไฟฯ ได้ดำเนินการซื้อที่ดินที่แขวงทุ่งสองห้อง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ ๓๔ ไร่ ๑ งาน ๘๐ ตารางวา เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๑๒ โดยจดทะเบียนในนามของการรถไฟฯ เป็นเจ้าของ และได้จัดแบ่งเป็นแปลงๆ มีโฉนดทุกแปลงในนามของการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าของ เพื่อจัดสรรให้ผู้ปฏิบัติงานของการรถไฟฯ ได้เข้าซื้อรวม ๑๓๑ แปลง และได้มีผู้เข้าซื้อครบทั้ง ๑๓๑ แปลง ในขณะนี้ได้มีผู้เข้าซื้อที่ดินจัดสรรแห่งดังกล่าวบางรายได้ชำระเงินค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้วและมี ความประสงค์จะขอโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจากการรถไฟฯ เป็นของตนเอง การรถไฟฯ จึงได้เสนอขอให้กระทรวงคมนาคมนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและอนุมัติให้การรถไฟฯ โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจัดสรร ๑๓๑ แปลง ให้แก่ผู้เข้าซื้อซึ่งได้ชำระเงินค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้วต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๓๙^๑ ได้บัญญัติว่า การรถไฟแห่งประเทศไทย

^๑ มาตรา ๓๙ การรถไฟแห่งประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้ คือ

(๑) สร้างทางรถไฟสายใหม่

ประเทศไทยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการจำหน่าย
อสังหาริมทรัพย์ได้ ดังนั้นเมื่อมีมติคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในการจำหน่าย
อสังหาริมทรัพย์โดยระบุไว้ชัด คือที่ดินจัดสรรจำนวน ๑๓๑ แปลงนี้แล้ว การรถไฟฯ ก็ดำเนินการ
โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจัดสรร ๑๓๑ แปลงนี้ให้แก่ผู้เช่าซื้อซึ่งชำระเงินค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้วได้ต่อไป
ไม่ต้องขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการโอนเป็นคราว ๆ อีกเมื่อผู้เช่าซื้อชำระเงินค่าเช่าซื้อ
ครบถ้วน

ส่วนปัญหาว่าการรถไฟฯ จะขออนุมัติในหลักการไว้ล่วงหน้าให้การรถไฟฯ โอน
กรรมสิทธิ์ที่ดินจัดสรรให้แก่ผู้เช่าซื้อซึ่งชำระเงินค่าเช่าซื้อครบถ้วนแล้วได้โดยไม่ต้องเสนอขอ
อนุมัติคณะรัฐมนตรีเป็นคราว ๆ ต่อไป จะกระทำได้หรือไม่ เพียงใด นั้น

ในข้อนี้ ผู้แทนการรถไฟฯ ชี้แจงว่า การขออนุมัติในหลักการให้การรถไฟฯ โอน
กรรมสิทธิ์ที่ดินจัดสรรให้แก่ผู้เช่าซื้อที่ดินซึ่งชำระเงินครบถ้วนแล้วโดยไม่ต้องเสนอขออนุมัติ
คณะรัฐมนตรีเป็นคราว ๆ ต่อไปด้วยนั้น มุ่งหมายถึงการจัดสรรที่ดินที่จะทำขึ้นในภายหน้าต่อไป
กล่าวคือ การรถไฟฯ ยังมิได้จัดซื้อที่ดินไว้เลยในขณะนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า การได้รับ
ความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๓๙ (๕) แห่ง
พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ นั้น ย่อมเห็นได้ว่าในขณะพิจารณาให้
ความเห็นชอบนั้นการรถไฟฯ จะต้องมียอสังหาริมทรัพย์ คือ ที่ดินจัดสรรแล้ว และคณะรัฐมนตรี
ต้องทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่ดินจัดสรรนั้นพอสมควรที่จะใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบได้
หรือไม่เสียก่อนด้วย ฉะนั้น การขออนุมัติล่วงหน้าก่อนการรถไฟแห่งประเทศไทยจะมี
อสังหาริมทรัพย์คือที่ดินเพื่อดำเนินการจัดสรรนั้น คณะรัฐมนตรีย่อมไม่อาจจะพิจารณาให้ความ
เห็นชอบตามมาตรา ๓๙ (๕) ดังกล่าวได้

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภาพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๑๙

(๒) เลิกสร้างทางรถไฟที่ได้เริ่มสร้างแล้ว หรือเลิกกิจการในทางซึ่งเปิดเดินแล้ว

(๓) เพิ่มหรือลดทุน

(๔) กู้ยืมเงิน

(๕) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์

(๖) ตั้งอัตรามาตรฐานของค่าภาระการใช้รถไฟ บริการและความสะดวกต่าง ๆ ของกิจการ
รถไฟ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับค่าโดยสารและค่าระวางบรรทุก

(๗) กำหนดอัตราค่าโดยสารหรือค่าระวางบรรทุกต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของอัตรามาตรฐานเกินร้อยละสิบห้า